

Sygn. akt V W 7630/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Walenciak

Protokolant: Agnieszka Gutowska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 r. i w dniu 29 września 2016 r. na rozprawie

sprawy **M. Ś.** c. W. i I. ur. (...) w D.,

obwinionej o to, że:

w dniu 26 czerwca 2015 roku ok. godziny 18:30 w W. przy ulicy (...) będąc właścicielem budynku prowadząc prace remontowe nie dopełniła obowiązku gromadzenia odpadów powstałych w wyniku prowadzenia prac remontowych w specjalnie przygotowanych odrębnych pojemnikach (kontenerach) powodując zaśmiecenie terenu,

tj. za wykroczenie z art. 10 ust. 2a z dnia 13.09.1996 r. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Dz. U. nr 236 poz. 2008 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt. 3 w/w ustawy, w zw. z § 4 ust. 2 pkt. 9. Uchwały XLW1366/2013 Rady m. st. W. z dnia 17.01.2013 r.,

orzeka:

I. obwinioną M. Ś. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej wykroczenia z art. 10 ust. 2a z dnia 13.09.1996 r. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Dz. U. nr 236 poz. 2008 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt. 3 w/w ustawy, w zw. z § 4 ust. 2 pkt 9 zał. do Uchwały XLW1366/2013 Rady m. st. W. z dnia 17.01.2013 r. i na podstawie art. 10 ust. 2a z dnia 13.09.1996 r. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z ar. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzenia kary,

II. zwalnia obwinioną z obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 7630/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. Ś. jest właścicielką kamienicy przy ul. (...) w W., w której większość lokali jest zajmowana przez często zmieniających się lokatorów. W związku z powyższym w opróżnianych lokalach konieczne jest przeprowadzanie remontów, które z kolei generują duże ilości odpadów. Odpady te w postaci gruzu, starych mebli, części armatury M. Ś. składowała luzem nie umieszczone w odpowiednich kontenerach na podwórku swojej nieruchomości, powodując tym samym zaśmiecenie terenu, co w dniu 26 czerwca 2015 r. około godz. 18:30 ustalili w ramach czynności służbowych strażnik miejski A. C.. M. Ś. wobec powyższego pismem z dnia 29 czerwca 2015 r. do Straży Miejskiej zobowiązała się do uprzątnięcia podwórka, czego jednak nie uczyniła. W czerwcu 2015 r. ogrodzenie podwórka nieruchomości należącej do M. Ś. było uszkodzone i mieszkańcy okolicznych nieruchomości również umieszczali odpady na jej nieruchomości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionej M. Ś. /k. 97 - 98/, zeznań świadka A. C. /k. 22 - 23, k. 98 - 99/, zeznań świadka E. F. /k. 99 - 100/, a także dokumentów w postaci: n/u /k. 1/, zdjęcia /k. 5 - 7/, zgłoszenie /k. 8 - 9/, pismo k. 10 - 11/, informacja z rejestru /k. 16/, notatka /k. 21, 25/, regulamin /k. 60 - 77 /, informacja z SM /k. 104/, pisma załączone przez obwinioną złożone przez obrońcę w dniu 29 września 2016 r.

Obwiniona **M. Ś.** nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że niniejsza sprawa dotyczy podwórka przynależnego do jej kamienicy, w której lokale są zamieszkiwane przez różne osoby i w wypadku ich wyprowadzki konieczne jest przeprowadzenie remontu. Wedle obwinionej to właśnie gruz z tych remontów gromadziła ona w worki i składowała na podwórku, jednak co tydzień był on wywożony. Dalej M. Ś. wyjaśniła, iż w okresie objętym zarzutem została wyrwana część jej bramy i różne odpady były przynoszone także przez lokatorów sąsiedniej kamienicy. Obwiniona podkreśliła przy tym, iż w kwestii tej bramy podejmowała interwencje w Straży Miejskiej i Policji jednak bezskutecznie, dalej podając, iż składowany na podwórku gruz był przez nią później przeznaczany na wylewki w trakcie remontu mieszkań. Obwiniona kwestionowała także prawidłowość przeprowadzonych przez Straż Miejską czynności dowodowych w sprawie, podkreślając, iż załączone do akt sprawy zdjęcia pochodzą z innego - późniejszego okresu niż ten objęty zarzutem.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionej zasługują na wiarę, nie kwestionowała ona bowiem, że jest właścicielem nieruchomości a także, iż na należącej do niej posesji składowane były przez nią odpady pochodzące z remontów. Powyższe w całości potwierdzone zostało przez przesłuchanych w sprawie świadków oraz dokumentację fotograficzną, która chociaż w istocie pochodzi z późniejszego okresu niż objęty zarzutem to wraz z zeznaniem świadka A. C., a także E. F. pozwala na poczynienie na tej podstawie ustaleń faktycznych. Mianowicie świadek C. jasno i klarownie zeznał, że podejmował wobec obwinionej czynności w związku z zanieczyszczeniami znajdującymi się na terenie jej nieruchomości, a widoczna na zdjęciach z dni 17 oraz 22 lipca 2015 r. ilość odpadów obrazuje sytuację analogiczną do tej, którą zastał w dniu 26 czerwca 2015 roku. Powyższe potwierdziła też świadek E. F. która jasno wskazywała, że gruz leżał w workach, które wedle świadka były rozrywane przez różne osoby przebywające często na podwórku, a składowane odpady były wywożone w odstępach mniej więcej tygodniowych (k. 99).

Wskazane powyżej dowody tworzą spójną, logiczną całość, a wymienione osobowe źródła dowodowe, wbrew sugestiom obwinionej, która podnosiła, że funkcjonariusze Straży Miejskiej się na nią niejako „uwzieli”, noszą przymiot pełnego obiektywizmu, ponieważ zarówno świadek C. jak i świadek F. nie mają w istocie żadnego interesu w celowym pomawianiu obwinionej o zachowania, które nie były rzeczywistym jej udziałem. Gdyby nawet czysto hipotetycznie założyć, że A. C. z jakiś przyczyn jest negatywnie nastawiony do obwinionej, to i tak zaobserwować należy, że wersja wydarzeń prezentowanych przez tego świadka potwierdzona jest nie tylko zeznaniem świadka E. F., która jasno podała, że na podwórku były w trakcie remontów składowane odpady, ale też sama obwiniona w zasadzie tego nie kwestionowała. Co więcej to M. Ś. pismem z dnia 29 czerwca 2015 r. (czyli 3 dni po podjętej przez świadka C. interwencji) zobowiązała się do uprzątnięcia gruzu z podwórka. Nie ma żadnego innego racjonalnego wytłumaczenia dla złożenia przez obwinioną takiej deklaracji, niż fakt, iż w dniu 26 czerwca 2015 r. faktycznie na jej podwórku znajdowały się nie umieszone w odpowiednich kontenerach odpady, których ilość mniej więcej została zobrazowana na fotografiach z lipca 2015 r. na co z kolei jasno wskazywał świadek C.. Sąd uznał również za w pełni wiarygodne przeprowadzone dowody z dokumentów w postaci n/u /k. 1/, zdjęcia /k. 5 - 7/, zgłoszenie /k. 8 - 9/, pismo k. 10 - 11/, informacja z rejestru /k. 16/, notatka /k. 21, 25/, regulamin /k. 60 - 77 /, informacja z SM /k. 104/, pisma załączone przez obwinioną złożone przez obrońcę w dniu 29 września 2016 r.. W ocenie Sądu powyższe dowody pozaosobowe ze względu na swój charakter i rzeczowy walor nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności, Sąd nie znalazł bowiem powodów, które podważałyby ich wiarygodność, a żadna ze stron ich nie kwestionowała.

W kontekście powyższego, załączonych do akt sprawy zdjęć i zeznań świadków co do rodzaju wyrzuconych przedmiotów, nie ma żadnych wątpliwości, że ujawnione odpady, tj. gruz, części mebli i armatury i inne nieczystości stanowią odpady komunalne w tym znaczeniu, że są to odpady powstałe w gospodarstwie domowym i pochodzą z posesji obwinionej. Jednocześnie Sąd uznał również za wiarygodne, w kontekście wyjaśnień obwinionej i zeznań

świadka E. F., że część z odpadów znajdujących się na podwórku (na które wejście nie było odpowiednio zabezpieczone), pochodziła także od innych nieustalonych osób, a obwiniona czyniła starania aby powyższemu zapobiec. Niemniej jednak to na obwinionej, jako właścicielowi nieruchomości ciążył bezwzględnie obowiązek zachowania porządku i czystości na należącej do niej nieruchomości, któremu to obowiązkowi obwiniona nie uczyniła zadość, tym samym w pełni wypełniając znamiona czynu z art. 10 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach penalizuje bowiem m. in. niewyposażenie nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych (art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy). W art. 5 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wskazano wszakże jasno, iż to właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie i przepisach wydanych na podstawie art. 4a, które to przepisy w wypadku obwinionej stanowiła Uchwała Nr XLIX/1366/2013 Rady m. st. W. z dnia 17 stycznia 2013 r.. W załączniku do tej Uchwały w §4 ust. 2 pkt 9 jasno podkreślono ponownie, iż to właściciele nieruchomości segregują odpady komunalne w tym odpady budowlane i rozbiórkowe, wytwarzane w ramach remontów, które nie są prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane wykonywane we własnym zakresie przez właścicieli nieruchomości.

Tym samym obwiniona, która nie segregowała odpadów komunalnych i nie trzymała ich w odpowiednich pojemnikach (kontenerach) dopuściła się wykroczenia z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gdyż naruszyła powinności określone w uchwale rady gminy wydanej z upoważnienia zawartego w art. 4 tej ustawy mające na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

Nie budzi również wątpliwości wina obwinionej, w chwili popełnienia czynu M. Ś. był osobą dojrzałą życiowo i w pełni poczytalną, właścicielem nieruchomości, która winna w pełni być zaznajomiona z obowiązującymi ją przepisami administracyjnymi i w pełni je realizować. Ponadto, odnosząc się do strony podmiotowej przypisanego czynu, należy wskazać, że obwiniona była świadoma obecności odpadów na podwórku, które nawet jeżeli były wywożone w nieznacznych odstępach czasowych, powinny znajdować się w odpowiednich kontenerach. Zatem obwiniona umyślnie naruszyła przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Niemniej jednak analizując całość okoliczności sprawy niniejszej Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wypadek zasługujący na szczególne uwzględnienie, wobec czego zasadnym jest odstąpienie od wymierzenia kary obwinionej. Za powyższym przemówiły przede wszystkim kryteria przedmiotowe popełnionego wykroczenia tj. charakter i okoliczności czynu. Obwiniona, co wynika zarówno z jej wyjaśnień ale także zeznań świadka E. F., popełniła wykroczenie, jednak składowane odpady pochodziły z remontu, stanowiły gruz, części mebli nie były zatem bardzo uciążliwe dla pozostałych mieszkańców, ponadto były systematycznie usuwane, potem pojawiały się nowe, a część z nich nie pochodziła od obwinionej. Również zdjęcia załączone do akt sprawy chociaż pochodzą z innego okresu niż przypisany obwinionej obrazują, iż stan okolicy nieruchomości potwierdza wskazania świadka F., iż udział w powiększaniu i rozrzucaniu składowiska miały osoby trzecie, a z kolei konieczność przeprowadzonych remontów w przekonujący sposób uzasadniła sama obwiniona. Ilość przeprowadzonych przez obwinioną remontów, a także ich niezbędność, jednocześnie konieczność pokrywania przez obwinioną zadłużenia powstałego w wyniku nie pokrywania opłat eksploatacyjnych przez część lokatorów opuszczających mieszkania, w istocie powoduje, że brak pełnej kontroli nad składowaniem i usuwaniem odpadów nie może być poczytywany jako okoliczność szczególnie obciążająca obwinioną.

Sąd zwolnił obwinioną od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa uznając, iż w świetle rozstrzygnięcia sprawy obwiniona, biorąc pod uwagę jej obciążenia związane z przeprowadzaniem remontów, wiekiem i prowadzeniem samodzielnie gospodarstwa domowego, nie powinna ich ponosić.